

97.

Δάνειον τῆς 17 Μαρτίου 1723. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Βιβλ. 21 σ. 70).

† 1723 Μαρτίου 17. Τὴν σήμερον ὁ παρὼν μ(ισσὲ)ρ Ἀναστάσις Νίκλος τοῦ π(ο)τ(ἐ) Λιοῦ δίδει πρὸς τὸν παρόντα σ(ινιὸ)ρ Γιάννη Παλαδινὸν¹⁾ τοῦ π(ο)τ(ἐ) Βίκου, κάτοικος εἰς τὴν κοντράδα τοῦ Ἀγίου Λαζάρου, εἰς μετρητὰ τὴν σοῦμμα ριάλια δεκάξι, Νο 16, ἄσπρα ἑκατὸ τὸ ριάλι, τὸ ὁποῖα ὑπόσχεται νὰ ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸν ἄνωθεν Νίκλον εἰς κάθε καλὴν ἀναζήτησιν, καὶ κατὰ τὴν τερμινατζίον Κορνάρα, καὶ ὑπόσχεται τὰ καλά του καὶ σωματικῶς, εἰς μαρτυρίας.

† Ἀντώνις μαργάζης²⁾ μαρτυρῶ.

† Φραντζέσκος Χαλκιᾶς μαρτυρῶ.

98.

Προικοσύμφωνον τῆς 29 Μαΐου 1723. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Βιβλ. 21 σ. 118).

† Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἀγ(ίου) Πν(εύματος), τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθ(ένου) Μαρίας, τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἀμήν. 1723 Μαΐου 29. Τὴν σήμερον ἡ κυράτσα Καλομοῖρα, χήρα γυνὴ τοῦ π(ο)τ(ἐ) Θεοδωρῆ Νίκλου, παντρεύει τὴν ἡγαπημένην τῆς θυγατέρα, ὀνόματι κυράτσα Μαρινέττα, προκρεάδα μὲ τὸν ἄνωθεν π(ο)τ(ἐ) σ(ινιὸ)ρ Θεοδωρῆ, καθὼς ὀρίζει ἡ Ἀγία τοῦ Χριστοῦ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, μὲ τὸν παρόντα μ(ισσὲ)ρ Γεωργάκι Γαβαλᾶ³⁾ τοῦ π(ο)τ(ἐ) σ(ινιὸ)ρ Μανόλη, ὁ ὁποῖος τάσσει νὰ λάβῃ τὴν ἄνωθεν κυράτσα Μαρινέττα διὰ νόμιμήν του συμβία, ὡς ἄνωθεν, ὡς καθὼς ἡ ἄνωθεν κυρ(άτσα) Καλομοῖρα, ἡ μάννα τῆς νύμφης, τάσσει νὰ λάβῃ ἡ θυγατέρα τῆς τὸν ἄνωθεν σ(ινιὸ)ρ Γεωργάκι διὰ ἄνδρα τῆς νόμιμον καὶ εὐλογητικόν, ὡς ἄνωθεν, καὶ διὰ προῖκα καὶ χάρις προικὸς τῆς ἄνωθεν κυράτσας Μαρινέττας, τῆς νύμφης, ἡ ἄνωθεν κυράτσα Καλομοῖρα, ἡ μάννα τῆς, τάσσει ἐν πρώτοις τὴν εὐλογίαν τοῦ Παναγάρχου Θεοῦ καὶ τὴν εὐχὴν τῶν γονέων τῆς, ἔπειτα ἀπὸ πατρικά, μητρικά καὶ τέλειόν τῆς ἀδελφομοίρι ὡς κάτωθεν· ἤγουν εἰς ρουχισμόν δουκάτα, ἀπὸ λίτρες πέντε τὸ δουκάτο, ἑξακόσια, Νο 600, εἰσὲ ἀσημοχρύσαφον ἕτερα ὅμοια ἑκατό, Νο 100. Ἐνα κομμάτι χωράφι κείμενον στοῦ Νερούλη τῇ καμάρα, βατzellίων τεσσάρων ἰντζίρκα, ὅσο εἶναι καὶ εὐρίσκεται πλησίον ἀπὸ τὸν Λ: χωράφι τῆς

¹⁾ Ἡ οἰκογ. ἀπαντᾷ ἀπὸ τοῦ 1510.

²⁾ Παλαιότερα μαρτυρία τῆς οἰκογ. κατὰ τὸ 1562. Μ. Πέτρος ὑπηρέτησεν ὡς συμβολαιογράφος ἀπὸ τοῦ 1573 - 1617.

³⁾ Οἰκογ. ἐκ τῶν ὀνομαστωτέρων τῆς Κρήτης μετόκησεν εἰς Ζάκυνθον ἐνθα τῷ 1536 ἀπαντᾷ Ἀντώνιος Γαβαλᾶς ἐκ Χανίων, τῷ δὲ 1655 Γεώργιος Γ. ἐκ Ρεθύμνου.

